

УДК 35.01 (477)

О. І. Пархоменко-Куцевіл,
д. держ. упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0758-346X>

DOI: 10.32702/2306-6814.2023.4.137

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

O. Parkhomenko-Kutsevil,
Doctor of Sciences in Public Administration, Professor, Head of the Department
of Public Administration and Administration, Hryhoriy Skovoroda University in Pereyaslav

PROBLEMS OF THE DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SPHERE OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

У статті систематизовані наукові підходи до проблем розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту. З'ясовано, що проблеми розвитку системи публічного управління у сфері фізичної культури і спорту аналізують більш за все правознавці, економісти, водночас дослідження у галузі публічного управління носять фрагментарний та несистемний аналіз. Виокремлено шість кластерів проблем розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту. Перша проблема — потреба у розробці системної концепції розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту. Так, на сьогодні Урядом України планується об'єднати Міністерство освіти України, Міністерство молоді та спорту України, Міністерство культури України в єдине Міністерство розвитку людського капіталу. Таким чином, основними засадами розвитку людського капіталу є формування національного (сукупного) здоров'я через розвиток фізичної культури та спорту. Друга проблема — це пошук оптимального балансу публічних та приватних засад у регулюванні фізкультурно-спортивних відносин. Третя проблема — формування засад державно-приватного партнерства в галузі управління фізичною культурою та спортом. Це зумовлено тим, що спорт та фізична культура стають у сучасному світі одними з найважливіших галузей людської діяльності. Четверта проблема — формування гнучкої системи публічного управління у сфері фізичної культури та спорту, розвиток кадрового потенціалу управлінців, які здатні приймати оптимальні раціональні рішення з урахуванням економічної ефективності та певних елементів підприємництва. П'ята проблема — децентралізація влади та фінансування спортивної інфраструктури, оновлення матеріально-технічного забезпечення галузі, залучення інвестиції тощо. Саме децентралізація влади надасть можливість швидко та ефективно розбудовувати спортивну інфраструктуру, наблизити фізичну культуру та спорт до населення, враховувати інтереси громадян займатися професійно спортом тощо. Потребує формування альтернативних джерел фінансування — наприклад, отримання додаткового доходу від продажу рекламних та телевізійних прав, сувенірної продукції, лотереї, залучення внутрішніх інвестицій тощо. Шоста проблема — цифровізація послуг з фізичної культури та спорту, формування електронних порталів для обміну даними, обговорення проблем у галузі, створення особистого спортивного рейтингу, що враховує активність у заняттях фізкультурою та участь у спортивних заходах, формування відкритих електронних баз даних про можливості державної та регіональної спортивної інфраструктури надавати послуги населенню тощо.

The article systematizes scientific approaches to the problems of public management in the field of physical culture and sports. The author found out that the problems of the development and reform of the public administration system in the field of physical culture and sports are mostly analyzed by jurists and economists, while research in the field of public administration carries a fragmentary and non-systematic analysis. The author singles out six clusters of problems of development of public administration in the field of physical culture and sports. The first problem is the need to develop a systemic concept for the development of public administration in the field of physical education and sports. So, today the Government of Ukraine plans to unite the Ministry of Education of Ukraine, the Ministry of Youth and Sports of Ukraine, the Ministry of Culture of Ukraine into a single Ministry of Human Capital Development. Thus, the main principles of human capital development are the formation of national (aggregate) health through the development of physical culture and sports. The second problem is the search for an optimal balance of public and private foundations in the regulation of physical culture and sports relations. The third problem is the formation of the foundations of public-private partnership in the field of physical culture and sports management. This is due to the fact that sports and physical culture are becoming one of the most important areas of human activity in the modern world. The fourth problem is the formation of a flexible system of public management in the field of physical culture and sports, the development of personnel potential of managers who are able to make optimal rational decisions taking into account economic efficiency and certain elements of entrepreneurship. The fifth problem is the decentralization of power and financing of sports infrastructure, updating the logistical support of the industry, attracting investment, etc. It is the decentralization of power that will provide an opportunity to quickly and effectively build sports infrastructure, bring physical culture and sports closer to the population, take into account the interests of citizens to engage in professional sports, etc. It requires the formation of alternative sources of financing – for example, obtaining additional income from the sale of advertising and television rights, souvenir products, lotteries, attraction of domestic investments, etc. The sixth problem is the digitization of physical education and sports services, the formation of electronic portals for data exchange, discussion of problems in the industry, the creation of a personal sports rating that takes into account activity in physical education and participation in sports events, the formation of open electronic databases on the possibilities of state and regional sports infrastructure, provide services to the population, etc.

Ключові слова: фізична культура, спорт, публічне управління, державне управління, модель публічного управління, розвиток фізичної культури та спорту, фінансування галузі фізичної культури та спорту, формування кадрового управлінського потенціалу системи фізичної культури та спорту, державно-приватне партнерство у галузі фізичної культури та спорту, цифровізація галузі фізичної культури та спорту.

Key words: physical culture, sport, public administration, public administration, model of public administration, development of physical culture and sports, financing of the field of physical culture and sports, formation of personnel management potential of the system of physical culture and sports, public-private partnership in the field of physical culture and of sports, digitalization of the field of physical culture and sports.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Загальносвітові тенденції розвитку людства пов'язані з поліпшенням якості життя населення, з активним довголіттям і здоровим способом життя людей, що актуалізує питання розвитку сфери фізичної культури та спорту для державної політики багатьох країн, адже основним засобом розвитку організму та зміцнення здоров'я людини виступає саме фізична активність.

Галузь фізичної культури та спорту виступає важливою складовою соціально-культурної діяльності людини, формує якість здорової та повноцінної особистості. В силу широкого та комплексного характеру даної сфери життєдіяльності людини дуже актуальним є ство-

рення в державі ефективної системи публічного управління, що включає стратегічне планування, нормативно-правове регулювання, створення управлінської інфраструктури, фінансування, інформаційне забезпечення і належний захист прав і законних інтересів всіх учасників фізкультурно-спортивних відносин.

Зазначимо ще одну особливість фізичної культури та спорту. Цей інститут активно впливає на становлення самої особистості людини, що значно підвищує його цінність: виховуються якості цілеспрямованості, волевластивості, працьовитості та сумлінності тощо. У цілому ж можна сказати, що заняття фізичною культурою і спортом, крім впливу на здоров'я людини, сприя-

ють пристосуванню нашого організму до змін у навколишньому середовищі, роблять його стійким по відношенню до факторів, що створюють стресові ситуації і в цілому психологічно готують особистість до повної та ефективної участі в суспільному житті суспільства.

Сучасна політика держави у сфері фізичної культури та спорту є важливою ланкою у загальному напрямі вирішення головних соціальних завдань суспільства. Ця значимість визначена особливим статусом фізичної культури та спорту, який полягає в тому, що ця сфера є як джерелом підвищення якості життя населення, так і соціальним ресурсом розвитку суспільства.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ

Проблеми розвитку публічного управління у галузі фізичної культури і спорту, проблеми фінансування системи фізичної культури і спорту, кадровий управлінський потенціал системи публічного управління у галузі фізичної культури і спорту, реформування з урахуванням європейських пріоритетів публічного управління у галузі фізичної культури і спорту аналізують багато вчених, зокрема: Б. Авер'янов, С. Алексєєв, О. Андрійко, А. Апаров, Р. Бабій, Г. Бордюгова, І. Гасюк, А. Глашев, М. Журба, С. Забара, О. Завальнюк, Л. Захарова, В. Зуєв, В. Курило, І. Наставний, А. Палюх, І. Процик, О. Романишин, С. Стеценко М. Ткалич та інші. Разом з тим відсутні системні дослідження проблем розвитку та реформування публічного управління у сфері фізичної культури і спорту.

Формулювання цілей досліджень (постановка завдання) — систематизація наукових підходів до проблеми розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту.

ВИКЛАД МАТЕРІАЛУ

Проблеми розвитку та реформування системи публічного управління у сфері фізичної культури і спорту аналізують більш за все правознавці, економісти, водночас дослідження у галузі публічного управління носять фрагментарний та несистемний аналіз.

На думку О. Моргунова, статистика свідчить про необхідність змін у сферах фізичної культури та спорту, через розвиток яких можна підвищити рівень здоров'я населення, сприяти здоровому способу життя, гідно представляти Україну у спортивних змаганнях, чим не тільки підвищувати спортивні досягнення, але і піднімати як спортивні рейтинги (як рейтинг футбольних збірних світу, де Україна посідає 29 місце), так і рейтинги України за такими базовими показниками, як очікувана тривалість життя, смертність, індекс людського розвитку (Human Development Index) тощо [2].

М. Журба до головних проблем публічного управління у сфері фізичної культури і спорту відносить те, що потребує законодавчого вирішення питання оновлення змісту майнових і фінансових відносин щодо державної підтримки неприбутковості цієї галузі, вільного розвитку ринку спортивних індустрій і послуг, ефективного використання бюджетних коштів, залучення недержавних джерел фінансування фізичної культури і спорту,

подальшої активізації демократичних процесів у ній, які забезпечували б її розвиток за допомогою багатоманітності творчих, господарчих та адміністративноправових форм. Недостатньою є також розробка юридичною наукою питань, пов'язаних безпосередньо з публічним управлінням у галузі фізичної культури і спорту в Україні [3].

Сьогодні головною функцією держави має стати створення умов для того, щоб кожен громадянин мав можливість задовольнити свої інтереси у сфері фізкультури та спорту та реалізувати свої можливості. Саме держава має створити можливості для забезпечення кожному мінімальні рухові режими, сприяти взаємодії між сферою спорту та охороною здоров'я, освітою, захистом навколишнього середовища. Забезпечення фізкультурно-спортивної діяльності можна розглядати у контексті національної безпеки України. Оскільки здоров'я кожного громадянина — є цінністю держави, в умовах війни це набуває важливого значення.

Науковці відзначають, що зараз необхідний пошук оптимального балансу публічних та приватних засад у регулюванні фізкультурно-спортивних відносин. Роль держави, безумовно, має залишатися вагомою, але від функції нагляду вона повинна зміщуватися у бік розширення зобов'язань щодо реалізації соціальної функції. Саме в цьому напрямі бачиться необхідність посилення публічних засад на сучасному етапі [1—4].

Сфера фізкультури і спорту в Україні — це сфера суспільних відносин, що перебуває на етапі швидкого розвитку, тому варто відзначити необхідність систематичної оптимізації механізмів державного регулювання. При цьому вважається найбільш результативним інструментом регламентування взаємин у сфері фізичної культури та спорту саморегулювання, що зумовлює систему договірних нормативів між різнорівневими суб'єктами досліджуваної сфери. При цьому відбувається формування системи "м'якого права". Посилення ролі механізмів державного регулювання зумовлене сучасними тенденціями комерціалізації систематичного зростання питомої ваги державних та приватних відносин у сфері фізичної культури та спорту. Вказані різновиди відносин найбільше розвиваються у професійному спорті. Як наслідок, відбувається постійна професіоналізація сфери і домінування професійного спорту над аматорським [4].

Численні позитивні приклади дають підстави у найближчій перспективі прогнозувати розвиток інституту державно-приватного партнерства.

Державно-приватне партнерство в галузі управління фізичною культурою та спортом сьогодні стає об'єктивно необхідним. Це зумовлено тим, що спорт та фізична культура стають у сучасному світі одними з найважливіших галузей людської діяльності. Величезні досягнення у галузі фізичної культури та спорту, використання даної сфери у політиці та економіці для залучення інвестицій, лягли в основу багатьох науково-технологічних та соціальних перетворень у суспільстві.

У зв'язку з цим зростає значення якісного публічного та недержавного регулювання фізичної культури та спорту.

На сьогодні існує проблема формування гнучкої системи публічного управління у сфері фізичної куль-

тури та спорту, розвиток кадрового потенціалу управлінців, які здатні приймати оптимальні раціональні рішення з урахуванням економічної ефективності та певних елементів підприємництва. Успішність управлінської діяльності у сфері фізичної культури та спорту дуже тісно пов'язана з наявністю професійної компетентності менеджерів.

Крім того, слід звернути увагу на важливість відновлення галузі фізичної культури та спорту після війни та розглянути можливість розвитку міжнародного співробітництва щодо оновлення матеріально-технічного забезпечення галузі, розбудови спортивної інфраструктури, залучення інвестиції тощо.

Загальновизнано, що заняття фізичною культурою і спортом є проявом здорового способу життя, фізичного розвитку та складовою здоров'я населення. Однак необхідно встановити чи достатній рівень правового регулювання цієї сфери, чи не виникає неоднакового застосування норм, які регулюють таку сферу, чи розкриті важливі поняття, їх зміст? З наведеного постає основне питання чи достатня захищеність людей, які залучаються до спорту та фізичної культури в Україні? Це зумовлює проблему та актуальність дослідження понятійно-категоріального апарату публічного управління у сфері фізичної культури і спорту [5].

На етапі розвитку суспільства цифрові технології займають особливе місце у системі публічного управління у сфері фізичної культури та спорту [6]. Цифровізація публічного управління орієнтована збільшення якості публічного управління, що полягає у зменшенні необґрунтованого державного втручання та підвищення результативності управління у сфері фізичної культури та спорту.

Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у державну управлінську діяльність змінило характер управління у сфері фізичної культури та спорту [7]. Традиційно в основі прийняття управлінських рішень лежали контроль та виконання команд, при цьому публічне управління, яке здійснює уряди та парламенти, приділяло значну увагу регламентам та праву. В електронному публічному управлінні ключовими параметрами виступають договір та згода, а основна увага управління, що включає до публічної влади форуми, комісії та інші форми, приділяється колективним рекомендаціям, непрямою нормам та моральним угодам.

Цифрові технології вносять суттєві корективи до традиційних підходів планування та виконання управління та оцінки результатів діяльності держорганів [6]. На етапі цілепокладання найбільш затребуваною технологією є аналіз великих даних з передиктивною аналітикою та застосуванням ІКТ. При плануванні контрольної роботи можуть використовуватися технології штучного інтелекту. Для оцінювання результативності діяльності органів державної влади використовуються цифрові платформи. Угрупування відомостей, що надходять з різних джерел, робота з джерелами інформації, повністю або частково позбавленими структури, апробація різних ініціатив у межах контрольованих випробувань, включення безперервного збору зворотного зв'язку в роботи з розробки, спостереження та оцінки державного регулювання дають державі можливість якісніше та своєчасно виявляти та вирішувати актуальні

проблеми у сфері фізичної культури та спорту, прогнозувати та оперативно реагувати на можливі очікувані труднощі.

Цифровізація дає можливість вирішити низку ключових завдань у сфері фізичної культури та спорту за допомогою наступних механізмів [8]:

- створення єдиного інформаційного порталу, що містить повні відомості про можливості занять фізичної культури та спорту на всій території України;

- підвищення доступності занять фізичної культури та спорту завдяки онлайн-послугам та інструментам інформування;

- надання відкритих даних про всі спортивні об'єкти, що проводяться фізкультурно-спортивні заходи, організації спортивної спрямованості, присвоєння спортивних звань та розрядів;

- створення особистого спортивного рейтингу, що враховує активність у заняттях фізкультурою та участь у спортивних заходах;

- відображення реальних показників реалізації завдань та досягнення цілей державної політики у сфері фізичної культури та спорту по регіонах;

- оптимізація трудових, фінансових та матеріальних ресурсів;

- організація оперативного та зручного процесу взаємодії між суб'єктами;

- розробка мобільних програм та пристроїв, що забезпечують відстеження стану рівня фізичної підготовки людини в режимі реального часу.

Цифрові технології дають можливість ефективно та оперативно збирати, обробляти та передавати дані, формувати нові можливості при підготовці спортсменів, суддів та тренерів та проводити фізкультурно-оздоровчі роботи з громадянами у форматах, відмінних від традиційних.

В умовах війни сфера фізичної культури та спорту є не лише доступним джерелом здорового способу життя, а й певним засобом реабілітації населення від психологічних потрясінь та стресів.

Ще однією проблемою є забезпечення повсюдної доступності до спортивних послуг. Ця доступність визначається такими факторами: статевіковими, фізіологічними, інформаційними, інфраструктурними, транспортними та вартісними особливостями.

Дані фактори виходять з того, що доступ до спортивних послуг залежить від соціальних цінностей населення та його потреби до занять фізичною культурою та спортом, від доступності до інфраструктурних об'єктів фізичної культури та спорту, а також економічними можливостями, що обумовлюють платоспроможний попит населення, від якого залежить ця доступність.

Інноваційний розвиток у сфері діяльності фізичної культури та спорту має стати пріоритетним спрямуванням у діяльності суб'єктів сфери фізичної культури та спорту. Даний напрямок повинен включати всі прогресивні технології, що дозволяють не тільки впливати на досягнення в спорті високого рівня, але і в першу чергу, на підвищення ефективності функціонування спортивних об'єктів, всієї інфраструктури сфери фізичної культури та спорту з надання спортивно-фізкультурних послуг населенню. Йдеться, наприклад, не лише про доступ до найпростіших спортивних майданчиків та об'єктів,

а й створення на їх територіях сучасної інфраструктури з майданчиками та тренажерами, діагностичними центрами та лабораторіями, здатних задовольняти усі переваги громадян країни.

Окремо стоїть проблема визначення раціональною системи фінансування розвитку галузі фізичної культури та спорту.

Ринкові відносини докорінно змінили значення і вплив соціальних інститутів на різних рівнях. Процес формування якісно нової моделі господарської діяльності з організації та надання фізкультурно-оздоровчих і спортивних послуг відбувається одночасно з пошуком можливих способів руху до неї. Колишня практика їх організації переважно шляхом державного фінансування, не відповідає новим соціально-економічним умовам, а підприємницька діяльність у цій галузі ще перебуває на початковій стадії свого формування і розвитку, що вимагає проведення наукових досліджень, які ставлять своєю метою вдосконалення теоретичної бази для організації ефективної системи управління в сфері спорту і фізичної культури [9].

Сьогодні соціально-культурна сфера, складниками якої є фізична культура та спорт, як ніколи потребує нового різновекторного підходу до розвитку сфери фізичної культури та спорту як на загальнодержавному рівні, так і на місцевому. Все це неможливо реалізувати без радикальних перетворень у соціально-економічному житті. Роль держави в соціально-економічному розвитку суспільства визначає необхідність у централізації значної частини фінансових ресурсів, зокрема й у сфері фізичної культури та спорту [10].

Таким чином, науковці звертають увагу на проблему фінансування галузі фізичної культури та спорту, що загострилася в період пандемії COVID-19 та внаслідок воєнних дій.

Наприклад, можна імплементувати успішні світові моделі фінансування галузі фізичної культури та спорту. Так, у США фінансування фізичної культури та спорту в Україні спирається переважно на приватні інвестиції, а держава залучається до фінансування найбільших проектів у професійному спорті. У США для інвесторів у спортивну галузь передбачені різні податкові преференції, є широкі можливості для отримання додаткового доходу від продажу рекламних та телевізійних прав, сувенірної продукції, лотереї, залучення внутрішніх інвестицій тощо.

В економічній площині перед сферою фізичної культури та спорту гостро стоять питання ефективного використання ресурсів, рентабельності спортивних споруд, підвищення конкурентоспроможності фізкультурно-спортивних організацій, більшої реалізації кількості абонементів для занять у фізкультурно-оздоровчих групах, гуртках, клубах зі спортивних інтересів, збільшення продажу квитків на спортивні заходи різного рівня (від регіональних змагань до міжнародних зустрічей).

ВИСНОВКИ

У дослідженні систематизовані наукові підходи до проблем розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту. Виокремлені наступні кластери проблем. Перша проблема — потреба у розробці системної концепції розвитку публічного управління у сфері фізичної культури і спорту. Так, на сьогодні Уря-

дом України планується об'єднати Міністерство освіти України, Міністерство молоді та спорту України, Міністерство культури України в єдине Міністерство розвитку людського капіталу. Таким чином, основними засадами розвитку людського капіталу є формування національного (сукупного) здоров'я через розвиток фізичної культури та спорту. Саме запобігання хворобам, формування здорового способу життя діяльності людини, формування позитивних звичок займатися фізичною активністю є основою подальшого розвитку України.

Наступна проблема — це пошук оптимального балансу публічних та приватних засад у регулюванні фізкультурно-спортивних відносин. Роль держави, безумовно, має залишатися вагомим, але від функції наглядю вона повинна зміщуватися у бік розширення зобов'язань щодо реалізації соціальної функції.

Третя проблема — формування засад державно-приватного партнерства в галузі управління фізичною культурою та спортом. Це зумовлено тим, що спорт та фізична культура стають у сучасному світі одними з найважливіших галузей людської діяльності.

Четверта проблема — формування гнучкої системи публічного управління у сфері фізичної культури та спорту, розвиток кадрового потенціалу управлінців, які здатні приймати оптимальні раціональні рішення з урахуванням економічної ефективності та певних елементів підприємництва.

П'ята проблема — децентралізація влади та фінансування спортивної інфраструктури, оновлення матеріально-технічного забезпечення галузі, залучення інвестиції тощо. Саме децентралізація влади надасть можливість швидко та ефективно розбудовувати спортивну інфраструктуру, наблизити фізичну культуру та спорт до населення, враховувати інтереси громадян займатися професійно спортом тощо. Потребує формування альтернативних джерел фінансування — наприклад, отримання додаткового доходу від продажу рекламних та телевізійних прав, сувенірної продукції, лотереї, залучення внутрішніх інвестицій тощо.

Шоста проблема — цифровізація послуг з фізичної культури та спорту, формування електронних порталів для обміну даними, обговорення проблем у галузі, створення особистого спортивного рейтингу, що враховує активність у заняттях фізкультурою та участь у спортивних заходах, формування відкритих електронних баз даних про можливості державної та регіональної спортивної інфраструктури надавати послуги населенню тощо.

Література:

1. De Dycker S. Good governance in Sport: comparative law aspects. *The International Sports Law Journal*. 2019. № 19. P. 116—128.
2. Моргунов О. А. Фізична культура та спорт як напрям публічного адміністрування в Україні. *Прикарпатський юридичний вісник рикарпатський юридичний вісник*. 2019. Випуск 2(27). URL: <http://puuv.onu.edu.ua/index.php/ruuv/article/view/200/746>
3. Журба М. А. Публічне управління у галузі фізичної культури і спорту: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07; Одеська юридична академія. Одеса, 2017. 28 с.

4. Іванова О. В. Удосконалення механізмів державного регулювання у сфері фізичної культури і спорту в Україні. Публічне урядування. 2021. № 2 (27). С. 16—21. [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2021-2\(27\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2021-2(27)-2)

5. Чокля О. Публічне управління у сфері фізичної культури і спорту в Україні: понятійно-категоріальний апарат. Актуальні проблеми державного управління. 2021. № 3(84). URL: <http://uran.oridu.odessa.ua/article/view/246241>.

6. Стеценко Н.В. Цифровизация в сфере физической культуры и спорта: состояние вопроса. Наука и спорт: современные тенденции. 2019. Т. 22. № 1. С. 35—40

7. Батракова Л.Г. Развитие цифрового управления в регионах. Социально-политические исследования. 2019. № 2 (3). С. 45—60.

8. Хабибрахманова Р.Р., Зобнина Ю.А. Роль цифровизации в реализации государственной политики в сфере физической культуры и спорта. Школа Науки. 2021. № 3 (40). С. 15—18.

9. Матросова Л., Галюза І. Проблеми менеджменту в галузі фізичної культури та спорту. Вісник економічної науки України. 2012. №2. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/45052/20-Matrosova.pdf?sequence=1>.

10. Солопенко В.В. Наукові та законодавчі аспекти правового регулювання видатків на фізичну культуру та спорт в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО. 2018. Випуск 48. Том 2. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/34401/1/%D0%9D%D0%90%D0%A3%D0%9A%D0%9E%D0%92%D0%86%20%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%94%D0%90%D0%92%D0%A7%D0%86%20%D0%90%D0%A1%D0%9F%D0%95%D0%9A%D0%A2%D0%98.pdf>.

11. Бобровский Е. А. О Развитии финансирования физической культуры и спорта. АНИ: экономика и управление. 2020. №4 (33). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-razvitii-finansirovaniya-fizicheskoy-kultury-i-sporta>.

References:

1. De Dycer, S. (2019), "Good governance in Sport: comparative law aspects", The International Sports Law Journal, vol. 19, pp. 116—128.

2. Morhunov, O. A. (2019), "Physical culture and sport as a direction of public administration in Ukraine", Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk rykarpatskyi yurydychnyi visnyk, Vol. 2 (27), available at: <http://pyuv.onua.edu.ua/index.php/pyuv/article/view/200/746> (Accessed 5 Jan. 2023).

3. Zhurba, M. A. (2017), "Public administration in the field of physical culture and sports", Ph.D. Thesis, law Sciences, Odeska yurydychna akademiia. Odesa, Ukraine.

4. Ivanova, O. V. (2021). "Improvement of mechanisms of state regulation in the field of physical culture and sports in Ukraine", Publichne uriaduvannya, vol. 2 (27), pp. 16—21.

5. Choklia, O. (2021), "Public administration in the field of physical culture and sports in Ukraine: conceptual and categorical apparatus", Aktualni problemy derzhavnoho

upravlinnia, vol. 3 (84), available at: <http://uran.oridu.odessa.ua/article/view/246241> (Accessed 5 Jan. 2023).

6. Stetsenko, N.V. (2019), "Digitization in the sphere of physical culture and sports: state of affairs", Nauka y sport: sovremennye tendentsyy, Vol. 22. no. 1, pp. 35—40.

7. Batrakova, L.H. (2019), "Development of digital management in the regions", Sotsyalno-polytycheskye yssledovaniya, vol. 2 (3), pp. 45—60.

8. Khabybrakhmanova, R.R. and Zobnyna, Yu.A. (2021), "The role of digitalization in the implementation of state policy in the field of physical culture and sports", Shkola Nauky, vol. 3 (40), pp. 15—18.

9. Matrosova, L. and Haliuza, I. (2012), "Management problems in the field of physical culture and sports", Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy, vol. 2, available at: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/45052/20-Matrosova.pdf?sequence=1> (Accessed 5 Jan. 2023).

10. Solopenko, V.V. (2018), "Scientific and legislative aspects of legal regulation of expenditures on physical culture and sports in Ukraine", Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii PRAVO, Vol. 48, no. 2. available at: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/34401/1/%D0%9D%D0%90%D0%A3%D0%9A%D0%9E%D0%92%D0%86%20%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%94%D0%90%D0%92%D0%A7%D0%86%20%D0%90%D0%A1%D0%9F%D0%95%D0%9A%D0%A2%D0%98.pdf> (Accessed 7 Jan. 2023).

11. Bobrovskiy, E. A. (2020), "On the development of financing of physical culture and sports", ANY: ekonomyka u upravlenye, vol. 4 (33), available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-razvitii-finansirovaniya-fizicheskoy-kultury-i-sporta> (Accessed 5 Jan. 2023).

Стаття надійшла до редакції 30.01.2023 р.

www.dy.nauka.com.ua

Електронне фахове видання

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток

Виходить 12 разів на рік

включено до переліку наукових фахових видань України
з питань **ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**
(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України
від 28.12.2019 №1643

Спеціальність 281

e-mail: economy_2008@ukr.net

тел.: (044) 223-26-28, (044) 458-10-73